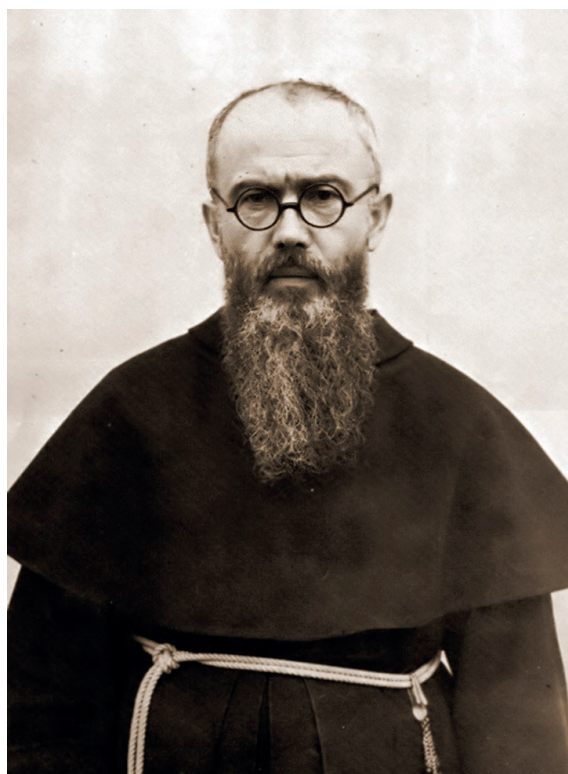

- Gdzie rozegrała się opisana w opowiadaniu sytuacja?
- Jaka kara groziła więźniom obozu w przypadku ucieczki jednego z nich?
- O co poprosił o. Maksymilian niemieckiego strażnika?
- Co stało się z o. Maksymilianem?
- Jak wyglądały dalsze losy Franciszka Gajowniczka?

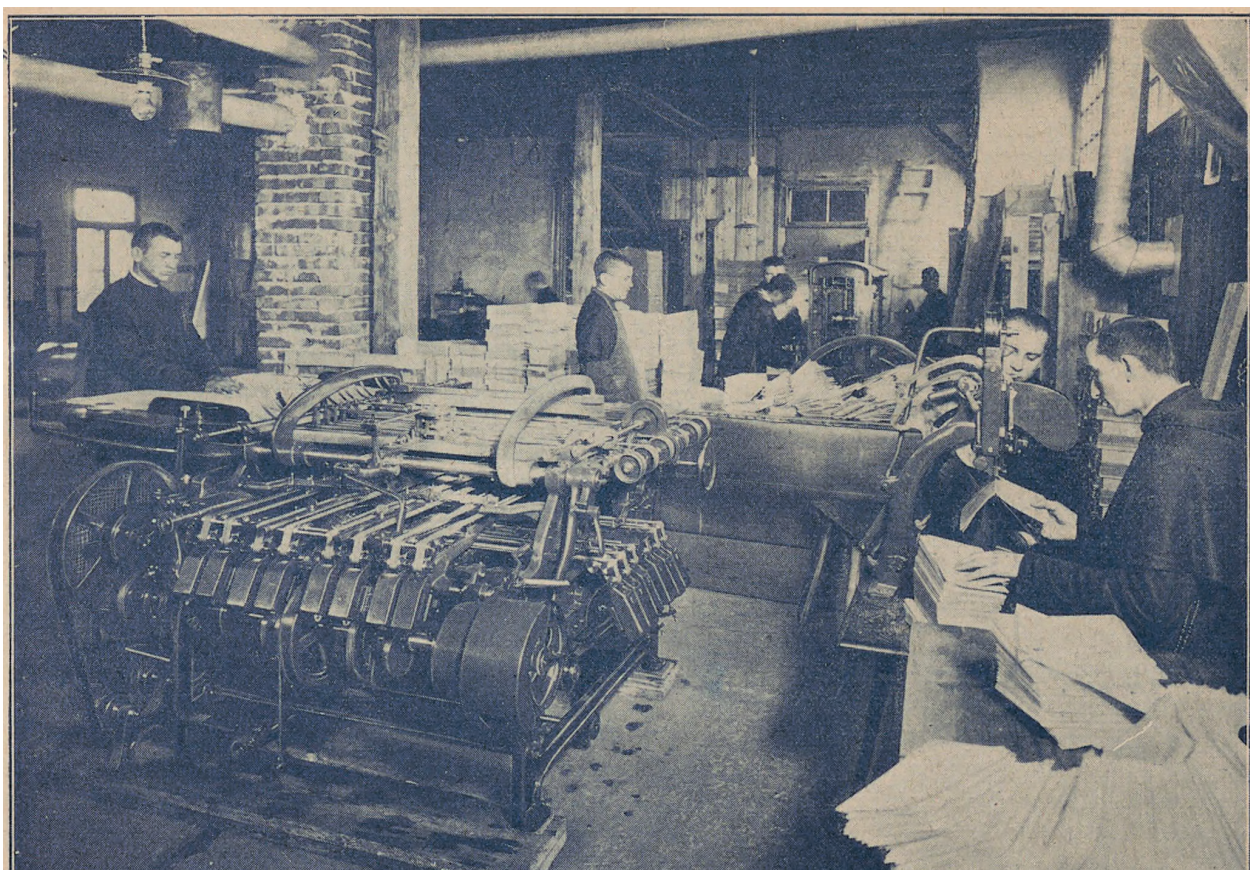
Dzieciństwo i formacja zakonna

Maksymilian Maria Kolbe urodził się 8 stycznia 1894 r. w Zduńskiej Woli koło Łodzi. Jego rodzice, Juliusz i Maria z domu Dąbrowska, zajmowali się tkactwem. Rajmund (takie imię otrzymał na chrzcie) do szkoły podstawowej uczęszczał w Pabianicach, gdzie przeniosła się jego rodzina. Choć wyróżniał się z trójki synów – miał szczególne nabożeństwo do Matki Bożej – zdarzało się, że na widok jego swawoli mama mówiła: Mundziu, co z ciebie wyrośnie? W 1907 r. wstąpił do niższego seminarium franciszkanów we Lwowie. Wykazywał szczególne uzdolnienia z przedmiotów ścisłych, a po latach (w 1918 r.) przedstawił budowę statku kosmicznego, tzw. Etereoplanu. 4 września 1910 r. założył habit zakonny, przyjął imię Maksymilian i rozpoczął nowicjat. Rok później złożył śluby czasowe.

Pobyty w Rzymie i założenie Rycerstwa Niepokalanej

W 1912 r. został wysłany na studia do Rzymu, gdzie trzy lata później uzyskał doktorat z filozofii, a w 1919 r. z teologii. 1 listopada 1914 r. złożył śluby wieczyste i przybrał imię Maria. W Rzymie, widząc nienawiść antyklerykałów i masonów do Kościoła, zdał sobie sprawę, że budować królestwo Boże i bronić go należy pod patronatem Maryi Niepokalanej. Myśl tę wyraził w motcie: „Odnowić wszystko w Chrystusie przez Niepokalaną”. W 1917 r. za zgodą spowiednika założył Rycerstwo Niepokalanej (Militia Immaculatae), którego celem była walka o nawrócenie schizmatyków, heretyków i masonów. 28 kwietnia 1918 r. otrzymał święcenia kapłańskie.

W drukarni „Rycerza Niepokalanej”, 1931 r.

Powrót do Polski

Po powrocie do Polski w 1919 r. leczył ciężką chorobę płuc. Mimo fizycznego osłabienia, rozwijał ideę Milicji Niepokalanej. Już po kilku miesiącach przyjął pierwszych rycerzy, a w 1922 r. rozpoczął wydawanie czasopisma „Rycerz Niepokalanej”. W 1927 r. w pobliżu Warszawy założył nowy klasztor – Niepokalanów. Po dziesięciu latach mieszkało w nim już ok. 760 zakonników.

**Stara kaplica z 1927 r. w Niepokalanowie
– obecnie lokalne sanktuarium św. Maksymiliana.**

Działalność w Japonii dla Niepokalanej

W 1930 r. wyjechał do Japonii. Rozpoczął tam wydawanie „Rycerza Niepokalanej” w tamtejszym języku, a na przedmieściach Nagasaki założył klasztor o nazwie Mugenzai no Sono (Ogród Niepokalanej). Nowy ośrodek, który wkrótce stał się miejscem wielu nawróceń i chrztów Japończyków, w cudowny sposób przetrwał zrzućenie na Nagasaki bomby atomowej.

O. Kornel i św. Maksymilian przed wyjazdem do Japonii

Męczeństwo i wyniesienie na ołtarze

W 1936 r. wrócił do Niepokalanowa, gdzie rozwijał wydawanie „Rycerza Niepokalanej” (w 1939 r. nakład wynosił 750 tys.) oraz „Małego Rycerzyka”. Po wybuchu II wojny światowej Niemcy deportowali zakonników z Niepokalanowa, ale już w grudniu 1939 r. mogli oni do niego powrócić. W lutym 1941 r. o. Maksymilian został ponownie aresztowany i wywieziony najpierw na Pawiak, a następnie do Auschwitz, gdzie otrzymał numer obozowy 16670. To właśnie tam oddał życie za Franciszka Gajowniczką. Umarł 14 sierpnia 1941 r. dobity zastrzykiem z fenolu. 17 października 1971 r. Paweł VI dokonał beatyfikacji o. Maksymiliana, a 10 października 1982 r. Jan Paweł II ogłosił go świętym i męczennikiem.

- Dlaczego dzisiaj niektórzy ludzie podważają prawo do życia poprzez propagowanie aborcji i eutanazji?

.....

.....

- Dlaczego życie ludzkie jest święte i na żadnym etapie nie może zostać przerwane?

.....

.....

- Co mogę zrobić, aby w miejsce tzw. cywilizacji śmierci propagować cywilizację życia?

.....

.....

- W jaki sposób mogę się troszczyć o godność każdego człowieka w swoim środowisku?

.....

.....